

ризиків і доходності кожного потенційного суб'єкта інвестування. За цих умов важливою задачею є обрання перспективних напрямків інвестування з огляду на необхідність забезпечення доходності інвестиційного портфелю в цілому. У зв'язку з існуванням високих ризиків (політичних, економічних, галузевих тощо) інвесторам необхідно формувати портфель цінних паперів, щоб збалансувати ризик і дохідність та запобігти їх різкому коливанню.

Список літератури:

1. Портфельне інвестування: навч. посібник / А.А. Пересада, О.Г. Шевченко, Ю.М. Коваленко, С.В. Урванцева. — К. : КНЕУ, 2004. — 408 с.
2. Вовчак О.Д. Інвестування / О.Д. Вовчак // Львів «Новий Світ – 2000», 2007. – 544 с.
3. Мазуренко В.І. Типи сучасних фінансових криз / В.І. Мазуренко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2004. – Вип. 29-30. – С. 15 - 25.
4. Полозова В.М. Особливості управління портфелем фінансових інвестицій підприємства / В.М. Полозова // Вісник Хмельницького Національного університету. – 2009. - № 4. – Т.2. – С. – 114 - 116.
5. Луців Б.Л. Інвестиційний банківський портфель / Б.Л. Луців // К. : Лібра, 2002. – 192с.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

*Єрохондіна Т.О., к.т.н., доцент, доцент кафедри менеджменту
виробничої сфери, Гусак В.М., студент,
ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна*

Світова економіка характеризується необхідністю постійного зростання продуктивності в умовах обмеженості наявних ресурсів. У зв'язку з цим постійно здійснюється зміна компонентів, які її складають, та зв'язків між ними з метою підвищення ефективності використання доступних ресурсів. Це досягається за рахунок безперервної інноваційної діяльності в усіх можливих галузях та на різних структурних рівнях національного господарства, регіону і всього світового господарства в цілому. Сьогодні інновації забезпечують більш високий рівень віддачі, ніж звичайне залучення додаткових ресурсів. Саме тому інноваційна діяльність країни стає найважливішим чинником її конкурентоспроможності в системі світового господарювання. А забезпечення об'єктивності оцінки стану та тенденцій інвестування інноваційного розвитку національного господарства є одним із найважливіших завдань, оскільки на основі отриманої інформації приймаються важливі управлінські

рішення. Тому для забезпечення інноваційної діяльності в Україні, слід розглянути її інвестиційний потенціал та інвестиційну активність.

Інвестиційна діяльність – є визначальним фактором економічного росту будь-якої країни. Тому питання її активізації є особливо актуальним. Світова історія доводить, що залучення ресурсів у формі інвестицій є дієвим засобом піднесення національної економіки. Тому від створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залежить подальший її соціально-економічний розвиток. Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні та її регіонах залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежить подолання кризових явищ в економіці, відновлення стійкого зростання, ефективність залучення в світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національного господарства. Налагодження стабільного інвестиційного процесу є справою особливого значення, що пояснюється як необхідністю найефективнішого використання чинників виробництва, в тому числі капіталу та інвестицій, так і актуальністю здійснення структурної модернізації усєї економіки на основі широкого впровадження інновацій.

Результати фундаментальних досліджень українських та зарубіжних вчених однозначно свідчать про те, що процеси економічного росту обумовлюються обсягом і темпами зростання інвестицій, їх структурою та якісними характеристиками. Незважаючи на деяке пожвавлення інвестиційного процесу в Україні, позитивні тенденції в інвестиційній сфері ще не набули сталого характеру. Крім того, в умовах трансформації економічних відносин продовжують діяти чинники, що стримують розвиток інвестиційної діяльності.

Найголовнішою серед існуючих деструктивних тенденцій є проблема гострої нестачі інвестиційних ресурсів у економіці України та відсутності сприятливих умов для їх нагромадження. [1].

Які ж проблеми та негативні сторони економіки України визначають такий недостатній рівень інвестицій?

У жовтні – листопаді 2013 року за підтримки проекту «Локальні інвестиції та національна конкурентоспроможність» (ЛІНК) Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) Держінвестпроект України провів опитування інвесторів, що здійснюють свою діяльність в Україні. В опитуванні взяли участь 130 компаній, що здійснюють свою діяльність у 16 регіонах України. Іноземні інвестиції компаній, що взяли участь в опитуванні, походять з таких країн, як Росія, Норвегія, Сербія, Чехія, Білорусь, Литва, Польща, Швейцарія, Швеція, Австрія, Німеччина, Молдова, Канада, США, Франція, Кіпр, Туреччина, Ізраїль, Данія, Болгарія, Нідерланди, Угорщина, Великобританія, Бельгія, Італія, Словаччина, Голландія, Португалія.

В ході опитування компаніям пропонувалось визначити основні проблемні питання, що виникають у них під час здійснення діяльності в Україні. За результатами опрацювання відповідей на поставлені питання підготовлено рейтинг найбільш поширених проблем іноземних інвесторів в Україні. Відповідно до сформованого рейтингу, основною проблемою іноземних інвесторів в Україні є відносини з податковими органами (22,8% респондентів відзначили це серед своїх проблемних

питань). Друге та третє місце ділять між собою питання перевірок та недосконалого нормативно-правового регулювання – з такими проблемами стикаються у своїй діяльності 14,45% іноземних інвесторів, що взяли участь у опитуванні. Проблеми у сфері земельних питань турбують 11,8% респондентів, відносини з митними органами – 11,03%. Порядком здійснення ліцензійних та дозвільних процедур не задоволені 10,27% опитаних респондентів, реєстраційних процедур – 9,5%. Крім того, 5,7% респондентів повідомили про наявність «інших» проблемних питань, серед яких відзначались, зокрема рейдерство, високі ціни на сировину тощо (рис.):

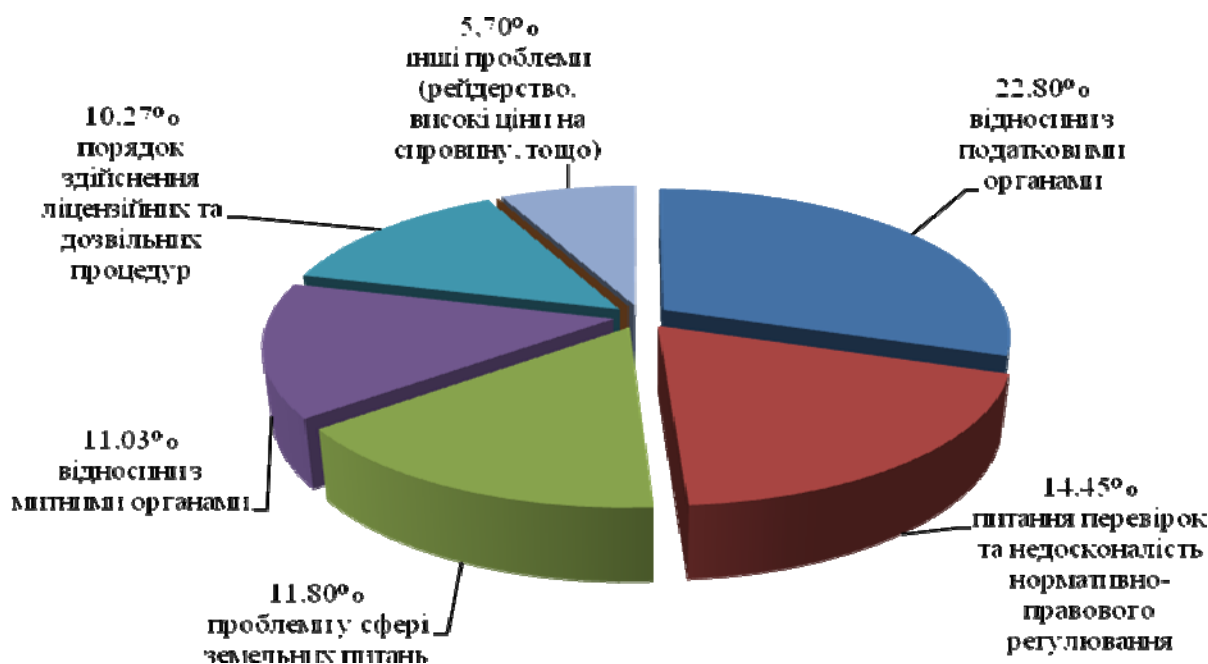

Рис. Структура проблемних питань іноземних інвесторів в Україні

В той же час, учасниками опитування були відзначені і певні позитивні аспекти їхньої діяльності в Україні. Так, найбільше іноземні компанії в Україні цінують наявність кваліфікованої та доступної робочої сили, а також високий потенціал та перспективність ринку. Серед інших переваг України відзначались зручне географічне та логістичне розташування, наявність доступу до сировини та підтримка з боку національних та регіональних органів влади [2].

Ми розуміємо, що рівень інвестиційної активності перебуває у безпосередній залежності від стану економіки в державі, функціонування фінансово-кредитної системи, прибуткової діяльності підприємств, дохідної політики бюджетів усіх рівнів та доходів населення.

Позитивний вплив на інвестиційну активність може справити подолання інфляції, що робить можливим забезпечення функціонування довгострокових інвестиційних кредитів як основи капітального будівництва за ринкових умов, сприяє нормалізації фінансового стану підприємств, активізації виробництва.

Отже, до шляхів активізації інвестування в Україні можна віднести такі:

1. Реформу підприємств, яка передбачає перехід до загальноприйнятих у світовій практиці стандартів бухгалтерського обліку, оцінку основних виробничих фондів

відповідно до їх реальної ринкової вартості, суттєве покращення корпоративного управління.

2. Страхування майна (особливо великих підприємств).

3. Розвиток інфраструктури, форм і методів залучення до інвестиційної сфери заощаджень населення.

4. Іпотеку. Необхідно активно сприяти становленню системи житлового іпотечного кредитування, формуванню вторинного ринку іпотечних кредитів для залучення у сферу банківського кредитування вагомих довгострокових позабюджетних фінансових ресурсів.

Отже, інвестиції й інновації — дві нерозривно пов'язані сфери економічної діяльності, що найбільшою мірою були і залишаються уражені кризою. І тільки через формування інноваційно-інвестиційних механізмів можна досягти високого рівня соціально-економічного розвитку України, адже сучасна інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств представлена лише на початковому етапі свого розвитку та потребує збільшення державної участі як фінансового, так і організаційного характеру. Напрями розширення фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств мають бути максимально диверсифікованими як з погляду механізмів реалізації, так і з позицій пошуку відповідних джерел ресурсів.

Список літератури:

1. Попельнюхов Р.В. Інвестиційна привабливість економіки України (інвестиційний клімат) / Р.В. Попельнюхов // Інвестиції: практика та досвід. – 2009. – № 21. – С. 24 - 28.

2. Носова О.В. Інвестиційний клімат в Україні: основні напрями поліпшення / О.В. Носова // Стратегічні пріоритети. – 2011. – № 1. – С. 59-65.

ФОРМУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Качан Б.В., студент кафедри фінансів, КНУТД, м. Київ, Україна

Фінансові ресурси є одним з фундаментальних понять фінансів підприємств. Їхня специфіка виявляється в тому, що вони завжди виступають у грошовій формі, мають розподільний характер і відбивають формування і використання різноманітних видів прибутків і нагромаджень суб'єктів господарської діяльності сфери матеріального виробництва, держави й учасників невиробничої сфери.

В економічній літературі існує розмаїття точок зору щодо визначення сутності фінансових ресурсів.

Аналіз сутності фінансових ресурсів розпочнемо з визначення, яке наводиться у фінансово-кредитному словнику: «Фінансові ресурси — це грошові кошти, які перебувають у розпорядженні підприємств, господарських організацій та установ» [1].